

ἀργοξυπνῶ ΣΚυριακίδ. Διγεν. Ἀκρίτ. 51 — Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. ἀργοξυπνημένος ΓΞενοπ. Κακὸς δρόμ. 37.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ξυπνῶ.

Ἀργῶ νὰ ἐξυπνήσω ἔνθ. ἄν.: Ἡ Χρυσούλλα ἀργοξυπνημένη κι αὐτή, μὲ μαυράδια 'ς τὰ μάτια καὶ κοκκινάδια 'ς τὰ μάγουλα, βρέθηκε 'ς τὸ παράθυρό της ΓΞενοπ. ἔνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Κοιμήσον, γιέ μου καλογιέ, ὁμορφε, διωματάρι,
γιὰ νὰ γληγοροκοιμηθῇς καὶ γιὰ ν' ἀργοξυπνήσης
ΣΚυριακίδ. ἔνθ. ἄν.

ἀργοπαιδοῦσα ἐπίθ. θηλ. Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἀργουπιδούσα Σάμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός, τοῦ οὐσ. παιδί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ κατὰ μακρὰ διαλείμματα τίχτουσα, ἐπὶ γυναικός.
Ἀντίθ. πολυπαιδοῦσα.

ἀργοπαντρεύομαι σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. παντρεύομαι.

Ὑπανδρεύομαι εἰς ἡλικίαν μεγάλην: Γνωμ. Ἀργοπαντρεμένη καλοπαντρεμένη (διὰ τὴν σημ. ἰδ. συνών. φρ. ἀργομοῖτρα καλομοῖτρα ἐν λ. ἀργομοίρης) ΠΝιρβάν. Συναξάρ. 68.

ἀργόπαππας ὁ, Πάρ. (Λεῦκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. παππᾶς.

Ὁ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν τῆς ἀργίας ὑποβεβλημένος ἱερεὺς, ἦτοι ὁ κωλυόμενος ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

ἀργοπάτημα τό, Ζάκ. κ.ά. — ΔΣολωμ. 24 ἀργουπάτ'μα Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ.

Τὸ βραδὺ βάδισμα ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Κάθε πέτρα μνημα ἄς γένη | καὶ ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐλευθερία
μ' ἀργοπάτημα ἄς πηγαίνει | μεταξὺ τους καὶ ἄς μετροῖ
ΔΣολωμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοπάτητα ἐπίρρ. Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργοπάτητος.

Μὲ ἀργὸν περιπάτημα, διὰ βραδέων βημάτων.

ἀργοπάτητος ἐπίθ. ΚΠαλαμ. Δωδεκάλ. Γύφτ. 64.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ.

Ὁ βραδέως βαδίζων: Ποίημ.

Κι ἂν τοῖς πόρτες διάπλατες ποῦ ἀνοίξαν
κόσμος βγαίνει κι ἀργοπάτητο σέρνει καὶ βαρὺ τὸ πόδι.

ἀργοπατοῦσα ἐπίθ. θηλ. ΖΠαπαντ. ἐν Ἀνθολ. Η' Αποστολίδ. 337.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπατῶ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ βαδίζουσα βραδέως: Ποίημ.

Οἱ δέκα γίδες τοῦ Μπελόνα | γυρίζουν βράδυ ἂν τὸ κλαρί,
πρώτη τους ἔρχεται ἡ Κοκόνα | ἡ ἀργοπατοῦσα, ἡ λυγερή.

ἀργοπατῶ πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πατῶ.

Περιπατῶ ἀργά, βαδίζω βραδέως, βραδυπορῶ: Τὰ βόδια ποῦ ἀργοπατοῦν καὶ τ' ἄλλα ποῦ τρέχουν ΧΧρηστοβασ. Τιμὴ 34. Σὰν ἀκρίδα πληγωμένη ἀργοπατεῖ κ' ἔτσι φτάνει 'ς τὴν τραπεζαρία ΓΒλαχογιάνν. Λόγοι κι' ἀντίλογ. 24 || Ποίημ.

Αἰσθάνεται μέσ' 'ς τὴν καρδιά φλόγα θυμοῦ ἀναμμένη
καὶ πότε ἔμπρὸς ἀργοπατεῖ καὶ πότε σταματένει
ΙΤυπάλδ. Ποίημ. 88

... Σὰν νὰ ν' ἀποσταμένος

διαβάτης πολυτάξιδος ἀργοπατάει ὁ χρόνος

ΣΠερσειάδ. Ἐσμὲ 60

Ἀργοπατώντας ἔρχονται σὰν ἄλλον κόσμον ξένοι
ΙΤυπάλδ. Ποίημ. 70.

ἀργοπεθαίνω ΚΠαρορ. Κόκκιν. τραγ. 79 ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 45.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πεθαίνω.

Ἀποθνήσκω βραδέως: Ὅλα μαζί [τὰ χρώματα] δίναν
τὴν ἐντύπωσι μᾶς ψυχῆς ποῦ ἀργοπέθαινε, ἐνὸς μακρινοῦ κόσμου
γιομάτου ἀπὸ ὄνειρα κι ἀπὸ πόθους μάταιους ΚΠαρορ.
ἔνθ' ἄν. || Ποίημ.

Πατέρα, ἀργοπεθαίνει ἀπάνω ἐκεῖ, | ἀργοπεθαίνει ἡ χώρα
ἀπὸ τὸ φύσημα κάποιον ὀλοζώντανου θανάτου
ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

ἀργοπερνῶ ΦΠανᾶ Λυρικ. 291.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. περνῶ.

Περνῶ, παρέρχομαι βραδέως: Ποίημ.

Τρεῖς μέρες ἀργοπέρασαν σὰν τρεῖς χιλιάδες χρόνοι
ποῦ σὲ σκοτάδι καὶ καημοὺς ἐπάλευεν ἡ γῆ.

ἀργοπερπάτημα τό, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπερπάτητα ἐπίρρ. ΦΠανᾶ Λυρικ. 406.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργοπερπάτητος.

Βραδέως ἐν τῷ βαδίσματι: Ποίημ.

Μάρτυς τοῦ κόσμου ἀμίλητος, μὲ μιὰ ματιὰ θλιμμένη
βαρὲς κι ἀργοπερπάτητα προβάλλει τὸ φεγγάρι.

ἀργοπερπάτητος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Ἀφροδ. 27 Ἀναδυομέν. 110.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοπερπατῶ.

Ὁ βραδέως περιπατῶν, πορευόμενος: Καὶ γύριζε, γύριζε
ὀλομόναχος, ἀργοπερπάτητος, χωρὶς σκοπὸ Ἀφροδ. Οἱ ἄλλοι
ἀργοπερπάτητοι περνοῦσαν ἀκόμα μὲ κουβέντες τοῖς κακοτοπιές
Ἀναδυομέν. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. ἀργοκίνητος.

ἀργοπερπατῶ, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπετῶ σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πετῶ.

Πετῶ ἀργά: Ποίημ.

Καὶ σύννεφο περνάει σὰν κουρασμένο
ἀργοπετώντας 'ς τ' οὐρανοῦ τὸ δῶμα

ΑΠροβελ. Ποίημ. 1,193.

ἀργοπέφτω ΣΣκίπη Κάλβ. μέτρ. 67.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. πέφτω.

Πίπτω βραδέως ἐν τῷ βαδίσματι: Ποίημ.

Τὰ λουλούδια μαράθηκαν καὶ συρθῆκαν καὶ πάνε
καὶ τὰ φύλλα κιτρίνισαν τῶν δεντρῶν κι ἀργοπέφτουν.

ἀργοπίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλάνητος, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλέκω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπλερωτής ὁ, ἰδ. ἀργο-

ἀργοπογυριστής ὁ, ἀμάρτ. Πληθ. ἀργοποῦριστᾶς Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀπογυρίζω.

Ὁ βραδύνων νὰ ἐπανακάμψῃ: Ἄσμ.

Μακροπεραματάρεις κι ἀργοποῦριστᾶς.

Συνών. ἀργοποδιστής.

ἀργοποδιστής ὁ, ἀμάρτ. Πληθ. ἀργοποῖστᾶς Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργὰ καὶ τοῦ ρ. ποδίζω.

